

Audycja Radiowa Nr.74, Temat: „Przypowieść o Pszenicy i Kąkolu”, Sobota 21.07.2007

W lipcowy wieczór w audycji „Wczoraj, dziś i na wieki„ witają się z państwem: Tadeusz Żurek, Przemysław Merski i Ireneusz Kołacz. Mamy życzenie, aby w dalszym ciągu kontynuować dzisiaj tematykę związaną z Naszym Panem Jezusem i Nowym Testamentem i uczestniczyć wraz z państwem w uprawie i zbiorze plonów na polu pszenicznym. Kiedy Jezus i towarzyszący mu uczniowie przez ponad trzy lata ich wspólnego pielgrzymowania, wielokrotnie przemierzali krainę judejską, wiele razy napotykali na swej drodze rolę, na której uprawiano pszenicę. Ich oczy dostrzegały dopiero, co posiane ziarno, które zaczęło kiełkować, czy też chylące się ku ziemi kłosa, gotowe do żęcia. Ten widok pszenicznego pola nie był ani dla uczeni ani dla Jezusa obcy. Dlatego kiedy ponownie nadszedł czas, aby nauczać lud, Jezus zebrał swych słuchaczy nad brzegiem morza, a sam wstąpiwszy na łódź, przemówił do ludu. Jego głos szeroko rozchodził się po wodzie. Przy tej okazji Pan Jezus podał wiele przykładów, które wskazywałyby na rozwój jego królestwa. Jednym z tych opowiadań była historia o gospodarzu, który zasiał ziarno pszeniczne na swym polu, historia znana pod nazwą przypowieść o pszenicy i kąkolu, a zapis jej pozostawił nam Ew. Mateusz w swym 13-stym rozdziale.

Opowiadanie, które, usłyszeli zgromadzeni Izraelici a także uczniowie Pana Jezusa wydało się dla wszystkich dobrze znane. Ileż to razy spotykali się na codzien z podobnym przypadkiem. Jezus mówił, iż Gospodarz mający nadzieję na dobry plon, wsiewa do gleby nasienie. Czekając na plon dowiaduje się, iż podczas procesu wzrostu, nieprzyjaciel gospodarza, dokonuje niegodnego czynu. Między zasiane szlachetne ziarna pszenicy, wsiewa nasienie kąkolu, aby zniszczyć zbiory gospodarza. Takie zdarzenia, nie były czymś niezwykłym w krajach wschodu. Ale Jezus kontynuując swe opowiadanie, wspomina o sposobie wyjścia z sytuacji, który został zaproponowany przez sług gospodarza, który miał polegać na wyrwaniu kąkolu spośród, pszenicy. Dla gospodarza pomysł ten wydał się zbyt ryzykowny, gdyż wraz z kąkolem mogła zostać wyrwana pszenica. Gospodarza rozwiązanie miało polegać, na doczekaniu czasu żniwa, podczas którego to, żeńcy najpierw mieli zebrać kąkol i przygotować go do spalenia, a pszenicę zebrać i odstawić do stodoły.

Ta interesująca historia z życia tego narodu pozostałaby jedynie opowiadaniem, gdyby nie jeden szczegół, wspomniany przez Pana Jezusa, który podkreśla, iż celem Jezusa nie było jedynie pokazanie obrazu z życia tego narodu, ale przedstawienie szczegółów, jak będzie wyglądać rozwój królestwa Chrystusa, ale jeszcze w obecnym wieku. Jezus powiedział, iż: *Podobne jest królestwo niebios do człowieka, który posiał dobre nasienie na swej roli. Z tego stwierdzenia wynika, iż opowiadanie dane przez Jezusa jest podobieństwem, czyli krótką historią wyjętą z życia, która kryje w sobie większe prawdy. Innym potwierdzeniem na to, jest również pytanie, które skierowane zostało przez wąskie grono uczeni do swego mistrza, będących gdzieś na odosobnionym miejscu. Ich prośba dotyczyła, aby Jezus*

faktycznie udowodnił i pokazał, iż jest to więcej niż anegdota. Ich prośba brzmiała: *Wyłóż nam podobieństwo o kąkolu na roli.*

Na ponad 60 podobieństw zostawionych przez Pana Jezusa, jedynie właśnie w przypadku tego podobieństwa Pan wydobywa dla słuchaczy symboliczne znaczenie i w krótkich słowach wyjaśnia, co kryje się pod tajemniczym gospodarzem, kto jest nieprzyjacielem, co oznacza nasienie kąkolu. Spróbujmy, więc korzystając z podpowiedzi Pana Jezusa wyjaśnić, jakie szczegóły rozwoju królestwa niebieskiego w jego początkowym stadium rozwoju, chciał przedstawić Pan Jezus w tym podobieństwie. Patrząc na zapiski Ewangelistów, Księgę Dziejów Apostolskich, listów apostoelskich, dostrzeżemy to wielkie dzieło zasiewu dokonywane w pierwszym stuleciu naszej ery. Dzieło, które zostało zapoczątkowane właśnie przez Jezusa, a potem kontynuowane poprzez apostołów i ich najbliższych współpracowników, jak choćby Barnaba, czy Apollos. Dzieło to zostało pokazane poprzez gospodarza, który zasiewał na roli dobre ziarno. Choć Jezus, jako ten główny siewca zakończył sianie ponad 19 stuleci temu, jednak dalej tą pracę wykonują jego naśladowcy. Jezus, czyli gospodarz miał w zanadru wartościowe nasienie, czyli obietnice przyszłego królestwa niebieskiego, nadzieje na nieprzemijające życie. Te obietnice trafiały na podatny grunt, czyli rolę, którą faktycznie były ludzkie serca, najpierw z narodu Żydowskiego, a następnie i innych narodów.

Ten pomyślny początek posiewu nie mógł być zniszczony, gdyż Kościół pierwotny posiadał zbyt mocny wpływ poprzez Pana Jezusa a potem Jego apostołów. Ich nauczanie, przykład, moc Ducha Świętego, który posiadali stanowiły mocny fundament pod rozwój chrześcijaństwa. Odpowiedni moment zaszkodzenia temu zasiewowi, nastąpił, gdy jak mówi podobieństwo: „*ludzie zasnęli.*” Czas odejścia ze sceny apostołów i ich następców, czyli przełom 1 i 2-ego wieku naszej ery, okazał się korzystnym momentem, który wykorzystał nieprzyjaciel gospodarza z naszego podobieństwa, czyli szatan. Poprzez swych popleczników spowodował, iż do tej pory czyste prawdy zasiane przez Pana Jezusa i apostołów zostały zmieszane z nasieniem kąkolu, który został wsiany pomiędzy pszenicę. Kąkol reprezentuje nam tu te nauki, które wprowadzone zostały do Chrześcijaństwa, po odejściu Apostołów, na które nie znajdziemy poparcia w tym, co nauczali Pan Jezus i Apostołowie. Naprzykład nauka o mękach wiecznych w piekle czy teoria, iż po śmierci człowieka, uwalnia się z niego nieśmiertelny pierwiastek w postaci duszy. Poprzez to człowiek nigdy nie potrzebuje zmartwychwstania.

Nieprzyjaciel gospodarza okazał się wielce przebiegłym, gdyż kąkol rosnący na Bliskim Wschodzie wśród pszenicy, jest do niej zdumiewająco podobny. Potrzebny jest znawca, aby odróżnił jedną roślinę od drugiej. Dopiero, gdy oba dojrzeją w czasie żniwa, można poznać stojące prosto, lekkie kłosa kąkolu i pochylone pod ciężarem ziarna, kłosa pszenicy. Podobnie jak i ci ludzie, którzy są poprzez kąkol pokazani, których chrześcijaństwo przyciągnęło jedynie z nadzieją korzyści materialnych, ambicji społecznych i finansowych, czy własnej dumy. Dlatego wiele nauk, które wprowadzono do Chrześcijaństwa, ma pozór prawdy. Bez dokładniejszego przyglądnięcia się im, nie można poznać, iż nie mają nic wspólnego z nauką Pana Jezusa i

Apostołów. Podobnie jak i odróżnienie kąkol od pszenicy, wyglądających tak jednoznacznie. Ta pozorna bliskość prawdy i fałszu, pokazana jest w podobieństwie w reakcji sług gospodarza, którzy zaniepokojeni pojawieniem się kąkol, pytają gospodarza: „*Przyszli, więc słudzy gospodarza i powiedzieli mu: Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swojej roli? Skąd, więc ma ona kąkol? A on im rzekł: To nieprzyjaciel uczynił. A słudzy mówią do niego: Czy chcesz, więc, abyśmy poszli i wybrali go? A on odpowiada: Nie! Abyście czasem wybierając kąkol, nie powyrywali wraz z nim i pszenicy. Pozwólcie obydwom rósć razem aż do żniwa. A w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw kąkol i powiążcie go w snopki na spalenie, a pszenicę zwieźcie do mojej stodoły.*” Mat. 13:27-30

W tej decyzji gospodarz okazał się doświadczonym. Wyrwanie kąkol przed czasem żniwa, spowodowałoby także wyrwanie pewnej liczby pszenicy, a do tego gospodarz nie chciał dopuścić. Nakazał, więc aby taki stan przemieszania pszenicy i kąkol pozostawić do żniwa. Pan Jezus dając to podobieństwo, widział sytuację chrześcijaństwa na wiele wieków do przodu. Widział on, iż fałsz i prawda będą ze sobą ściśle związane, poprzepłatane, jak korzenie kąkol i pszenicy. W domu, w rodzinie, mieście, w społeczeństwie. I wszelkie próby wyrwania błędu, przyniosłyby zamieszanie i szkodę pszenicy. Dlatego Jezus, jako gospodarz zabronił sługom podzielenia prawdy od fałszu, prawdziwych naśladowców od tych, którzy zwali się chrześcijaninami jedynie z imienia. Skoro wraz z kąkołem w chrześcijaństwie znajdowała się też i pszenica, oznaczało to, iż ta sytuacja posiadała Pańskie przyzwolenie i błogosławieństwo. Pan Jezus przyzwolił, na to, aby szczerze charaktery pszenicy mogły się rozwijać. Prawda i fałsz mieszkały obok siebie.

Wiek Ewangelii miał swój początek w postaci zasiewu nauki Jezusa, a zostanie zakończony żniwem, czyli zebraniem plonów zasiewu. W tym też czasie żniwa gospodarz nakazał dokonać procesu oddzielenia: „*A w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw kąkol i powiążcie go w snopki na spalenie, a pszenicę zwieźcie do mojej stodoły.*” Mat. 13:30 Zasiew i żniwo nie dotyczą wszystkich narodów, a jedynie chrześcijańskiej części świata. Pogańskie społeczeństwa nie są częścią tego procesu. Jak żniwo na gospodarskiej roli było procesem i trwało pewien czas, również rzeczywisty zbiór, czyli żniwo nie jest wydarzeniem momentalnym a właśnie procesem. Głównym celem żniwa, było zebranie pszenicy i zgromadzenie do stodoły, co oznacza nam, iż prawdziwi naśladowcy Jezusa, zostaną zgromadzeni w Chrystusie, w społeczności ducha, poprzez znajomość jego słowa. Potem zostaną przemienieni w zmartwychwstaniu do duchowego stanu, do niebiańskiej stodoły. Żniwiarze, czyli posłańcy mieli gromadzić pszenicę z pola, czyli tych żyjących podczas żniwa, ale Pan zgromadza, czyli wzbudza tych, którzy wcześniej zasnęli. Pszenicy było tak mało, iż nie potrzebowała wiązania w snopy jak kąkol.

Poprzez objawienie prawdy, równocześnie odsłonięte zostaje oblicze błędnych nauk. Symboliczny ogień pali kąkol, czyli fałszywe nauki wplecione w Chrześcijaństwo, które okazują się niezgodne z nauką Pana Jezusa i Apostołów. Również organizacje religijne, denominacje w systemie Chrześcijańskim, głoszące, iż dla zdobycia zbawienia, konieczne jest

związanie się z jedną z nich, poddane zostaną próbie. Czas wielkiego ucisku zniszczy wszelkie związki religijne, uchodzące w oczach Pana Jezusa, za kąkol, czyli imitację prawdziwego Kościoła Chrystusowego. Okres żniwa zakończy się przemianą do duchowego poziomu, a dla pozostałej ludzkości nastanie błogosławiony czas życia w ziemskich warunkach. Z tą wspaniałą wizją przyszłego wieku pozostawiamy państwa w rozmyślaniach. Życząc przyjemnego wieczoru. My mamy zamiar spotkać się z państwem ponownie w trzecią sobotę sierpnia, (18.08.2007), o zwykłej porze. Dla zainteresowanych działalnością 'Badaczy Pisma Świętego', podajemy adres strony internetowej: www.polishbiblestudents.com - Nasz numer telefonu czynny po audycji to 9415-1923. Dobranoc państwu!